

«مادر تمام بمب ها»؛ سلاحی که با رادارهای ۵۰ ساله هم قابل شناسایی و انهدام است + عکس

از زمان روی کار آمدن دونالد ترامپ، فضای جدید تبلیغاتی و رسانه ای برای تحت فشار گذاشتن کشورهای مخالف سیاست های آمریکا ایجاد و تقویت شده است که نیروهای مسلح ارتش این کشور، نقش ویژه ای در آن ایفا می کنند. این روند جدید، با شلیک چندین موشک کروز به سمت یک پایگاه هوایی در سوریه آغاز و روز پنجشنبه هفته گذشته با پرتاب یک بمب سنگین در افغانستان ادامه یافت که شلیک های مذکور، به سرعت تبدیل به تیتز یک بسیاری از خبرگزاری های جهان شده و واکنش های متعددی را در پی داشت. برخی پیام استفاده از این بمب را هشدار به ایران و کره شمالی قلمداد کرده و حتی عده ای نیز آن را سلاحی مناسب برای حمله به تاسیسات زیر زمینی اتمی ایران دانستند.

مادر تمام بمب ها؛ سلاح جنگ روانی و نه جنگ واقعی

اما این بمب پر سر و صدای آمریکایی چیست و از کجا آمده است؟ برای پاسخ به این سوال ابتدا باید کمی در تاریخ به عقب رفته و به جنگ ویتنام برسیم. در آن زمان بمب های موشکی با نام **Daisy Cutter** معروف بود دارای ۵۷۰۰ کیلوگرم ماده منفجره بود و وظیفه اصلی آن نابودی سریع پوشش طبیعی جنگل های ویتنام و ایجاد محل فرود برای بالگردهای آمریکایی بود.

بمب BLU-۸۲

قبل از شروع جنگ عراق در سال ۲۰۰۳ آمریکایی ها به فکر توسعه بمبی جدید بر پایه سلاح فوق افتادند؛ سلاحی با یک هدف خاص که آن هم ترساندن نیروهای عراقی بود. این ایده در نهایت به ساخت **GBU-۲۳/B Massive Ordnance Air Blast MOAB** شد.

نکته مهم آن است که "مادر تمام بمب ها" لقبی است که توسط رسانه ها به این بمب داده شده و عبارت اصلی **MOAB**، کوتاه شده عبارت بمب سنگین انفجاری در هوا است و با این نامگذاری غلو آمیز مطبوعات آمریکایی، کاملاً مشخص است که از ابتدا، هدف اصلی از پرتاب این بمب، استفاده رسانه ای از آن بوده است. این بمب وزنی در حدود ۹۸۰۰ کیلو وزن دارد که ۸۵۰۰ تن از آن وزن مواد منفجره به کار رفته در آن است.

این بمب بعد از انفجار، ابری قارچی شکل به مانند انفجار یک بمب اتمی ایجاد کرده و از دور باعث می شود بسیاری تصور کنند که بمبی اتمی در نزدیکی آنها منفجر شده است. پیش از شروع جنگ عراق این بمب با سر و صدای فراوان توسط آمریکایی ها آزمایش شده اما هیچ گاه نیز به صورت عملیاتی در آن جنگ مورد استفاده قرار نگرفت.

وکتبه کجالت چنان بیشتر که بیرون پرتاب میشدند شورون عسکرا طی مسئله ای که تکررها اجرا بویوه صرافا نوهواپشهای روی آن C-۱۳۰

به علاوه سامانه هدایت ماهواره ای، آن را به سمت هدف هدایت می کنند. ساختار عملیاتی و بررسی کارکرد **MOAB** نشان می دهد این بمب اصولاً برای حمله به اهداف کمتر حفاظت شده و نیروهای پیاده روی زمین ساخته شده است و اصولاً توان نفوذ در عمق به تاسیسات ساخته شده در زیر سطح زمین را ندارد.

بمب MOAB

با این اوصاف، مشکل اول این بمب آن است که باید توسط هواپیمای سی ۱۳۰ حمل شود که شناسایی و شکار آن برای بسیاری از سامانه های پدافند هوایی حتی با قدمت ۵۰ سال هم کاری بسیار سهل و آسانی است. حال چطور برخی تصور کردند سی ۱۳۰ قادر به نفوذ به عمق پدافند هوایی ایران خصوصاً در مناطق مربوط به تاسیسات اتمی و پرتاب این بمب است خود سوالی جالب است؟ مسئله بعدی این است که این بمب همانطور که در بالا اشاره شده، سلاحی صرفاً ضد نیروهای پیاده بوده و بیشتر بر روی اثرات روانی آن تکیه شده است و توان نفوذ به تاسیسات زیر زمینی را ندارد. یعنی این بمب مخصوص مکان هایی است که اولاً فاقد هر گونه پدافند هوایی بوده و در عین حال هدف نیز در مکانی بدون حفاظت مناسب قرار داشته باشد.

چرا آمریکا این بمب را پرتاب کرد ؟

با توجه به این توضیحات شاید برای بسیاری این سوال پیش آید که اصولاً چرا ایالات متحده اقدام به پرتاب این بمب در

افغانستان کرده است. پاسخ این سوال در حقیقت نه یک مسئله نظامی و بلکه یک مسئله سیاسی و تبلیغاتی محسوب می شود. دونالد ترامپ رییس جمهور آمریکا از زمان حضور در کاخ سفید با مشکلات و مخالفت های زیادی در صحنه خارجی و داخلی رو به رو شده است. بحث هایی نظیر ارتباط با کشور روسیه، عدم محبوبیت در داخل آمریکا و انتقادات تند از وی از طرف متحدان آمریکا، ترامپ را مجبور کرده است که تا به اقدامات نمایشی روی بیاورد.

بمب MOAB

شروع این اقدامات نیز با حمله موشکی به پایگاه هوایی ارتش سوریه آغاز شد. شخصی که با ۵۹ تیر موشک کروز به یک پایگاه هوایی نه چندان بزرگ حمله می کند (و حدود نیمی از موشک ها به هدف نمی خورد) حالا نیز در افغانستان به یک غار و برای از بین بردن چندین تروریست داعشی با بزرگترین بمب غیر اتمی فعال در زرادخانه آمریکا حمله می کند. در حالی که این عملیات در افغانستان به راحتی توسط یک جنگنده مجهز به چند بمب هدایت لیزری یا ماهواره ای یا تسلیحات ترموباریک، نتایج بسیار بهتری داشت.

بسیاری از مردم اصولاً خبر ندارند که این بمب چیست و برای چه منظوری طراحی شده است اما رسانه ها به سرعت اعلام کردند که آمریکا بزرگترین بمب خود را ضد داعش به کار برد. این در حالی است که کارشناسان امر به خوبی اطلاع دارند که این سلاح در حقیقت فاقد هر گونه ارزش رزمی در برابر یک دشمن واقعی است اما متأسفانه انفجار تبلیغاتی و بمباران روانی آن، تاثیری به مراتب بیشتر در رسانه ها و افکار عمومی داشت و برخی رسانه های داخلی را نیز با موج انفجار خود همراه کرد.

<https://www.otaghkhabar24.com/news/93828> Source URL: